Dosarul:nr. 2r-2278/24 Judecător: Olesea Țurcan
2-24056738-02-25r-07082024

D E C I Z I E

11 noiembrie 2024
mun.Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

având în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Olga Cojocaru și Andrei Cașcaval

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, în cauza civilă la contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii executorului judecătoresc, Isac Nina, debitor Guzun Alexandr, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 28 iunie 2024, prin care contestația a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 24 mai 2024 Serviciul Fiscal de Stat s-a adresat cu o cerere de contestare a actului executorului judecătoresc.

În motivarea contestației a menționat că la data de 22.05.2024, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat încheierea executorului judecătoresc Isac Nina nr.***** privind refuzul de a intenta procedura de executare în privința debitorului Guzun Alexandr (IDNP *****) privind încasarea restanței față de Bugetul public național în baza Hotărârii seria AH nr. ***** a sumei de 20 267,67 lei.

Drept temei de refuz de intentare a procedurii de executare, executorul judecătoresc Isac Nina invocă faptul că documentul executoriu Hotărârea seria AH nr. ***** nu este de competența sa. Serviciul Fiscal de Stat consideră că executorul judecătoresc eronat a interpretat Hotărârea seria AH nr. *****, or, la caz, prin Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului expres este menționat că „Încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent.

Concomitent, conform pct.1 vizat în Hotărârea seria AH nr.***** urmează a executa silit obligația fiscală a contribuabilului or, art. 10 alin. (1) din Codul de executare expres menționează „executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile, „ conchidem că noțiunea

„a executa silit” prezumă încasarea silită, din contul contribuabilului în beneficiul creditorului, astfel documentele executorii menționate supra cuprind formulări caracteristice pentru un act privind încasarea sumelor.

Notează că, formularul de Hotărâre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului este aprobat prin Ordinul IFPS nr.143 din 13.09.2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligației fiscale (pct.1 subct.1.1), fiind publicat în Monitorul Oficial nr.176-181 din 30.12.2005 și conform căruia în mod expres este stipulat că executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc.

Prin urmare, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentul executoriu în strictă conformitate cu Codul de executare și cu alte acte normative.

În asemenea situație, refuzul executorului judecătoresc privind executarea silită a documentului executoriu generează încălcarea principiilor de drept, a scopului și a sarcinii de bază a procedurii de executare, or, potrivit art. 1 din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

Potrivit art. 132 din Codul fiscal, sarcina de bază a Serviciului Fiscal de Stat constă în asigurarea administrării fiscale, prin crearea de condiții contribuabililor pentru conformare la respectarea legislației, aplicarea uniformă a politicii și reglementărilor în domeniul fiscal.

În conformitate cu art. 133 alin. (2) pct. 7) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat aplică, de sine stătător sau prin entitățile abilitate, modalitățile de executare silită și măsurile de asigurare a stingerii obligației fiscale și a altor plăți la bugetul public național potrivit legii.

Potrivit art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, în temeiul hotărârii Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale, sânt pasibile de sechestrare toate bunurile proprietate a contribuabilului, indiferent de locul aflării lor.

Susține că relevante speței sunt și prevederile art. 203 alin. (1) din Codul fiscal conform cărora, comercializarea bunurilor sechestrate ale persoanei fizice se efectuează de către executorul judecătoresc în conformitate cu prevederile Codului de executare.

Totodată, atrage atenția că potrivit art. 200 alin. (7) din Codul fiscal, vor fi sechestrate bunuri numai în valoarea necesară și suficientă pentru stingerea obligației fiscale, pentru achitarea impozitelor și taxelor aferente comercializării bunurilor sechestrate, al căror termen de plată este stabilit până la sau la data comercializării, și pentru recuperarea cheltuielilor de executare silită.

Solicită contestatarul anularea încheierii executorului judecătoresc Isac Nina nr.131s-1900/24 din 20.05.2024, privind refuzul de a intenta procedura de executare; a obliga executorul judecătoresc de a prim documentul executoriu – Hotărîrea seria AH nr.***** emis de Serviciul fiscal de Stat, spre executare silită.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 iunie 2024, s-a respins contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii executorului judecătoresc, Isac Nina, debitor Guzun Alexandr, ca fiind neîntemeiată.

La data de 29 iulie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 iunie 2024, solicitând casarea acesteia și

admiterea contestației privind anularea încheierii executorului judecătoresc și obligarea primirii în procedură a documentului executoriu.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept din cerere/contestație depusă în prima instanță, invocând că nu este de acord cu încheierea primei instanțe, emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural, care urmează a fi casată.

Consideră că, prima instanță la examinarea cauzei în fond nu a dat o apreciere obiectivă tuturor probelor administrate pe dosar, totodată, acordând prioritate probelor prezentate de executorul judecătoresc, ignorând probele prezentate de Serviciul Fiscal de Stat, nu a făcut o coroborare dintre circumstanțele de fapt și cele de drept, care a generat emiterea unei soluții absolut nefondate.

Astfel, menționează creditorul că Executorul judecătoresc Isac Nina şi-a întemeiat refuzul pe prevederile art.61 alin.(l) lit. a) din Codul de executare şi anume: documentul executoriu nu este de competența sa - Hotărârea seria AH nr. AH nr.***** şi nu cade sub incidența art. 11 lit. p) din Codul de executare şi se aplică art.197 din Codul fiscal.

În încheierea sa, executorul judecătoresc motivează că art.30 alin.(5) Cod contravențional reglementează că prescripția executării sancțiunii contravenționale este de un an.

Totodată, executorul judecătoresc a invocat faptul că potrivit art.92 alin. (3) şi 197 din Codul fiscal, executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, prin alăturare la procedura de executare în cazul urmăririi mijloacelor bănești, cînd acestea nu sunt suficiente pentru acoperirea datoriilor debitorului. Totodată, executorul judecătoresc se axează pe prevederile art. 11 lit.p) din Codul de executare, potrivit cărui, *actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor, sînt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod,* nu cad sub incidența Codului de executare.

Nefiind de acord cu refuzul în intentarea procedurii de executare şi interpretarea eronată a legislației în vigoare, considerând încheierea executorului judecătoresc nejustificată şi nefondată, Serviciul Fiscal de Stat a înaintat la Judecătoria Chișinău, sediul centru, cererea de contestare, solicitând anularea integrală a încheierii şi obligarea executorului judecătoresc de a primi documentul executoriu emis de SFS spre executare.

În acest context menționează recurentul că în conformitate cu prevederile art.11 lit, p) din Codul de executare, sânt documente executorii si se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

Mai mult decât atât, potrivit art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, executarea silită a obligației fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin.(l) lit.b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărîri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

Notează că, formularul de Hotărâre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului este aprobat prin Ordinul IFPS nr.143 din 13.09.2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligației fiscale (pct.l subct.1.1), fiind publicat în Monitorul Oficial nr. 176-181 din 30.12.2005 şi conform căruia în mod expres este stipulat că executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc.

Prin urmare, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentul executoriu în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative.

In același context urmează a se accentua şi faptul, că nici Codul fiscal şi nici Codul de executare nu impun şi nu obligă Serviciul Fiscal de Stat să îndeplinească sau să execute careva acțiuni sau măsuri prealabile şi premergătoare sesizării executorului judecătoresc în vederea executării silite a unui document fiscal. Normele legale numite lasă la discreția organului fiscal de a alege modalitatea de executare: cu forţe proprii, prin intermediul executorului judecătoresc sau în proceduri paralele şi acțiuni comune, în acest sens urmează a fi reiterat, că normele de drept material anterior enunțate şi, mume, art. 2 alin. (4) coroborat cu art. 8 lit. b) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești şi art. 61 alin. (1) din Codul de executare, indică clar, concret şi cert situațiile când executorul judecătoresc va refuza în intentarea procedurii de executare, aceste condiții fiind exhaustive, iar potrivit art. 196 alin. (5) Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept, dar nu are obligația, să aplice una sau mai multe modalități de executare silită a obligației fiscale. Respectiv, este cert faptul că ţine de competenta şi discreția organului fiscal de a alege metoda de executare, fiind urmărit scopul executării eficiente, efective şi în termeni cât mai restrâns şi a obligațiilor fiscale.

Astfel, consideră ca nemotivată și ilegală încheierea executorului judecătoresc privind refuzul intentării procedurii de executare, deoarece noțiunea de „competenţă" prevăzută de art. 61 alin. (1) din Codul de executare, se subînțelege exclusiv competența teritorială, or, în rezultatul examinării excepției de constituționalitate a art. 61 alin. (1) din Codul de executare, prin Hotărârea nr. 22 din 08.10.2019, Curtea Constituțională a statuat, că „lipsa competenței" poate fi interpretată numai din punct de vedere al competenței teritoriale, nu şi a competenței materiale.

Astfel, menționează că, documentele executorii înaintate au fost remise pre executare executorului judecătoresc conform competenței teritoriale a acestuia, în conformitate cu art. 30 din Codul de executare, or, conform art. 26 alin. (3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea documentelor executorii date prin lege în competența sa teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, decât în condițiile stabilite de lege.

Prin urmare, consideră că, instanța de fond a examinat cauza sub aspect restrâns, concluziile fiind formulate contrar normei materiale de drept, prin interpretarea eronată a acesteia în ansamblul şi interconexiunea sa. Or, dispozițiile Codului fiscal nu contrazic Codului de executare dar se aplică simultan, completându-se reciproc si urmând a fi aplicate în corelație.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Studiind recursul declarat şi materialele pricinii, Colegiul civil consideră recursul ca fiind întemeiat şi care urmează a fi admis, cu admiterea cererii Serviciului Fiscal de Stat privind anularea încheierii executorului judecătoresc Isac Nina nr. ***** privind refuzul de a intenta procedura de executare, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.427 lit.c) CPC instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de recurs reține că în conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) CPC, ***orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească***, în modul stabilit de lege, ***pentru a-şi apăra drepturile încălcate*** sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În temeiul art.10 alin.(1) şi (2) Cod de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplinește benevol obligațiile.

Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condițiile legii şi se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, pînă la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, pînă la achitarea dobânzilor, a penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare.

Conform prevederilor art.60 alin.(1)-(3) Cod de executare, procedura de executare se intentează la cererea creditorului urmăritor sau, în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanței de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare.

În termen de 3 zile după primirea documentului executoriu, executorul judecătoresc emite o încheiere cu privire la intentarea procedurii de executare, pe care o expediază părților în procedura de executare în cel mult 3 zile de la emitere, şi propune debitorului de a executa documentul executoriu în termen de 15 zile, fără să întreprindă acţiuni de punere în executare a documentului executoriu. La încheierea cu privire la intentarea procedurii de executare va fi anexat borderoul de calcul al cheltuielilor de executare legate de plata taxei de intentare şi de arhivare a dosarului de executare. Debitorului i se va expedia şi copia documentului executoriu, certificată de executorul judecătoresc. Curgerea termenului începe din momentul comunicării debitorului a încheierii cu privire la intentarea procedurii de executare în condițiile art.67 din prezentul cod, fapt nerealizat de către debitor.

Conform art.61 alin.(1) din Codul de Executare, (1) Executorul judecătoresc poate refuza intentarea procedurii de executare dacă:

a) documentul nu este de competența sa;

b) termenul de prezentare a documentului spre executare a expirat;

c) documentul nu este întocmit în conformitate cu prevederile art.14 din prezentul cod;

d) documentul este înaintat de persoana care nu are împuternicirile respective, stabilite în modul prevăzut de legislație;

e) termenul de executare benevolă acordat prin lege sau indicat în documentul executoriu nu a expirat;

f) documentul a fost executat.

În temeiul art.161 alin.(1) Codul de Executare, actele de executare întocmite de executorul judecătoresc sau acțiunile/inacțiunea acestuia pot fi contestate de către părţi şi de alţi participanți la procesul de executare, precum şi de terţii care consideră că prin actele de executare sau acțiunile/inacțiunea executorului judecătoresc le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege. Actele de executare întocmite de executorul judecătoresc nu pot fi contestate dacă din momentul săvârşirii lor au trecut mai mult de 6 luni.

Potrivit dispozițiilor art.163 alin.(1) și (2) Codul de Executare, reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă. Executorul judecătoresc atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu este obligat să prezinte instanței de judecată copia certificată a procedurii de executare şi să dea explicații scrise referitoare la actele contestate.

Alin.(2) În cazul contestării actului întocmit de executorul judecătoresc, sarcina probațiunii este pusă în seama reclamantului.

În speță, Colegiul civil a constatat că ***la data de 24 mai 2024 Serviciul Fiscal de Stat s-a adresat cu o cerere de contestare*** a actului executorului judecătoresc.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 28 iunie 2024, s-a respins contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii executorului judecătoresc, Isac Nina, debitor Guzun Alexandr, ca fiind neîntemeiată.

Drept temei de a adopta astfel de soluție, prima instanță a indicat că, , executorului judecătoresc corect a concluzionat despre lipsa competenței în executarea hotărârii seria AH nr. ***** privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, care prin prisma art. 11 lit. p) Codul de executare nu reprezintă document executoriu executarea cărui poate fi pusă în sarcina executorului judecătoresc, raporturile juridice legate de executarea obligației fiscale sunt plasate într-o categorie aparte, spre deosebire de dreptul comun și în consecință stabilește o procedură specială de executare silită care este prevăzută de Codul fiscal.

Astfel, judecătorul conchide că încheierea nr. ***** privind refuzul de a intenta procedura de executare, emisă de executorul judecătoresc Isac Nina este întemeiată și legală, iar temeiuri de a o anula, nu au fost constatate.

Raportând dispozițiile normelor sus indicate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră că concluzia instanței de fond este una incorectă din următoarele raționamente.

Colegiul civil reține că conform prevederilor art. 132 din Codul Fiscal prevede că, Sarcina de bază a Serviciului Fiscal de Stat constă în asigurarea administrării fiscale, prin crearea de condiții contribuabililor pentru conformare la respectarea legislației, aplicarea uniformă a politicii şi reglementărilor în domeniul fiscal.

Potrivit art.133 alin.(2) pct.7) din Codul Fiscal, Serviciul Fiscal de Stat aplică, de sine stătător sau prin entitățile abilitate, modalitățile de executare silită şi măsurile de asigurare a stingerii obligației fiscale şi a altor plăti la bugetul public național potrivit legii.

Potrivit art. 200 alin. (1) din Codul Fiscal, în temeiul hotărârii Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale, sânt pasibile de sechestrare toate bunurile proprietate a contribuabilului, indiferent de locul aflării lor.

Totodată, atragem atenția că potrivit art.200 alin.(7) Cod fiscal, vor fi sechestrate bunuri numai în valoarea necesară şi suficientă pentru stingerea obligației fiscale, pentru achitarea impozitelor şi taxelor aferente comercializării bunurilor sechestrate, al căror termen de plată este stabilit până la sau la data comercializării, şi pentru recuperarea cheltuielilor de executare silită.

Astfel, reieșind din prevederile stabilite de art. 200 din Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în imposibilitate în cazul existenței bunurilor imobile/mobile) de a aplica sechestru asupra bunurilor imobile/mobile a debitorului persoană fizică, ca drept măsură de asigurare a executării silite a obligației fiscale, or valoarea bunurilor acestuia este mult mai mare decât suma datoriei, iar aplicarea sechestrului pe bunuri a căror valoare constituie suma de peste două milioane nu ar fi una rezonabilă.

Mai mult decât atât, potrivit art.197 alin.(1) Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este limitat în aplicarea măsurilor de executare şi în vederea încasării mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sânt subiecți ai activității de întreprinzător.

La acest compartiment Colegiul reiterează prevederile art.10 alin.(2) și (3) Cod de executare care prevede că, (2) Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condițiile legii şi se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, până la achitarea dobânzilor, a penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare.

(3) Executarea silită se efectuează în baza unui titlu executoriu sau a unui alt document care, potrivit prezentului cod, este document executoriu.

Corespunzător conform art. 22 alin.(2) din Codul de Executare, (2) Executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii şi să explice participanților la procesul de executare drepturile şi obligațiile lor.

În accepțiunea art.74 din Codul de executare, Executarea silită se efectuează prin:

a) urmărirea mijloacelor bănești (inclusiv în valută străină) în numerar ale debitorului;

b) urmărirea mijloacelor bănești (inclusiv în valută străină) de pe conturile bancare ale debitorului;

c) urmărirea bunurilor debitorului prin aplicarea sechestrului pe bunuri şi prin vânzarea sau administrarea lor silită;

d) urmărirea salariului, pensiei, bursei şi altor venituri ale debitorului;

e) urmărirea mijloacelor bănești (inclusiv în valută străină) şi bunurilor debitorului care se află la terţi;

f) ridicarea de la debitor şi predarea către creditor a obiectelor indicate în documentul executoriu;

g) alte măsuri prevăzute de lege.

Raportând la caz normele legale enunțate, Colegiul consideră că de către creditorul Serviciul Fiscal de Stat documentul executoriu înaintat a fost remis spre executare executorului judecătoresc conform competenței teritoriale a acestuia, în conformitate cu art. 30 din Codul de executare, or conform art. 26 alin. (3) Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc nu are dreptul de a refuza primirea documentelor executorii date prin lege în competența sa teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, decât în condițiile stabilite de lege.

Prin urmare, executorul judecătoresc nu a avut temei legal de a refuza intentarea procedurii de executare, or, executorul judecătoresc urma să primească actul emis de către SFS spre executare cu aplicarea tuturor măsurilor de executare silită prevăzute de Codul de executare.

În acest context nu poate fi reținut argumentul instanței de fond precum că executorul judecătoresc în temei legal a refuzat primirea documentul executoriu înaintat spre executare silită pe motiv că acesta nu este de competența sa, în condițiile în care de ***către Serviciul Fiscal de Stat au fost respectate şi aplicate toate măsurile de asigurare şi executare silită***.

Or, hotărârea de executare silită este un act administrativ - document executoriu, emis de organul fiscal, prin dispozițiile căruia cu certitudine se dispune încasarea silită a restanțelor menționate în hotărârea seria Hotărârea AH nr.***** emisă de SFS se efectuează de către executorul judecătoresc competent conform Codului de executare.

În astfel de circumstanțe, Colegiul consideră că instanța de fond a examinat cauza sub aspect restrâns, concluziile fiind formulate contrar normei materiale de drept, prin interpretarea eronată a acesteia în ansamblul şi interconexiunea sa. Or, dispozițiile Codului fiscal nu exclud posibilitatea aplicării prevederilor Codului de executare de către executorii judecătorești, după epuizarea măsurilor pasibile aplicării în baza legislației fiscale, deoarece obiectul - actul emis de Serviciul Fiscal de Stat (Hotărârea de executare silită a obligației fiscale) cade sub incidența art.11 lit.p) din Codul de executare, iar măsurile de executare silită reglementate de Codul fiscal nu sunt exhaustive, respectiv nu poate fi exclus printr-o interpretare eronată, posibilitatea adresării în instanța de judecată întru recunoașterea aplicării consecutive a legislației fiscale şi, ulterior, celei de executare silită în baza Codului de executare silită, subsecvent, de către executorul judecătoresc.

La fel, prima instanță a omis şi nu s-a expus asupra faptului că executorul judecătoresc a refuzat intentarea procedurii pe motiv că art.30 alin.(5) Cod contravențional reglementează că prescripția executării sancțiunii contravenționale este de un an şi a calificat obligațiunea fiscală drept una contravențională care nicidecum nu cade sub incidența Codului contravențional.

La acest capitol, este de menționat că executorul judecătoresc incorect a calificat obligațiunea fiscală drept amendă contravențională, iar instanța de judecată a omis faptul dat, or, prin Hotărârea seria AH nr.*****, s-a dispus a executa silit obligația fiscală a contribuabilului Guzun Alexandr şi nu amenda contravențională.

Potrivit art.129 pct.6) din Codul fiscal, obligație fiscală este obligație a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistență medicală şi contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite în cotă procentuală, majorare de întârziere (penalitate) şi/sau amendă. Conform art.l69 din Codul fiscal obligația fiscală naște în momentul apariției circumstanțelor, stabilite de legislația fiscală, ce prevăd stingerea ei.

Respectiv, prin hotărârea seria Hotărârea seria AH nr.*****, s-a dispus 1) a executa silit obligația fiscală a debitorului Guzun Alexandr în baza Hotărârii seria AH nr.***** în sumă de 20 267,67 lei; 2)Asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, se pune în sarcina Direcției Generale Recuperare Creanțe; 3). încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent; 4). Prezenta Hotărâre intră în vigoare din data semnării şi se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz.

Astfel, în hotărârea menționată nu se regăsește nici o amendă contravențională.

Prin urmare, obligațiunea fiscală respectivă nu cade sub incidența art.30 alin.(5) al Codului contravențional şi nu i se poate aplica termenul de prescripție prevăzut de acesta, deoarece se aplică prevederile Codului fiscal.

Astfel, concluzia primei instanțe despre respingerea contestației de către Serviciul Fiscal de Stat către debitorul Guzun Alexandr, intervenient accesoriu Executorul judecătoresc Isac Nina împotriva încheierii executorului judecătoresc Isac Nina nr. ***** privind refuzul de a intenta procedura de executare este neîntemeiată, temei pentru care Colegiul ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de SFS , a casa încheierea contestată și a emite o nouă încheiere prin care a admite contestația depusă de SFS ca fiind întemeiată.

În conformitate cu art.427 lit.c), 428 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se casează încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 28 iunie 2024, în cauza civilă la contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii executorului judecătoresc, Isac Nina, debitor Guzun Alexandr și se soluționează problema în fond prin încheiere, prin care:

Se admite integral contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii executorului judecătoresc, Isac Nina, debitor Guzun Alexandr.

Se anulează încheierea executorului judecătoresc Isac Nina nr. ***** privind refuzul de a intenta procedura de executare.

Se obligă executorului judecătoresc Isac Nina de a primi documentul executoriu Hotărârea seria AH nr.***** emisă de Serviciul Fiscal de Stat spre executare silită.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului Marina Anton

Judecătorii Olga Cojocaru

Andrei Cașcaval